

De relatie tussen de Pensioenwet en collectieve defined contribution-regelingen

Inleiding

In haar “position paper” heeft OPF naar voren gebracht dat de Pensioenwet voldoende ruimte moet bieden voor collectieve dc-regelingen. Dit zijn regelingen, waarbij aan werknemers nog steeds een pensioentoezegging in defined benefit-termen (= uitkeringsovereenkomst) wordt gedaan (bijvoorbeeld 2% pensioenopbouw per dienstjaar over de pensioengrondslag), maar tussen sociale partners wordt afgesproken dat de totale premie voor ten minste 5 jaar vastligt. OPF aangegeven dat de Pensioenwet op een aantal punten aangepast zou moeten worden om collectieve dc-regelingen zonder problemen te kunnen uitvoeren. De door OPF noodzakelijk geachte aanpassingen hebben allemaal te maken met het feit dat het korten van pensioenaanspraken en –rechten in geval van dreigende onderdekking van het pensioenfonds eerder in beeld komt dan in geval van “traditionele” db-regelingen. In geval van laatstgenoemde regelingen kan immers nog teruggevallen worden op een extra financiële bijdrage van de werkgever, als de overige sturingsmiddelen (aanpassing beleggingsbeleid en het afzien van indexatie) reeds zijn uitgeput. Nuance daarbij is wel dat werkgevers in “traditionele” db-regelingen extra financiële bijdragen aan het pensioenfonds vaak ook al hebben gemaximeerd.

Voorstellen OPF

Uitgangspunt van OPF is dat een collectieve dc-regeling een “uitkeringsovereenkomst” in de zin van de Pensioenwet is. Dit uitgangspunt wordt door SZW onderschreven, mits aan bepaalde randvoorwaarden wordt voldaan (zie hieronder). Op basis van dit uitgangspunt heeft OPF een aantal aanpassingen voorgesteld die voor de wettelijke verankering van collectieve dc-regelingen noodzakelijk zouden zijn:

1. Het korten van reeds opgebouwde aanspraken wordt één van de sturingsmiddelen van een pensioenfonds en is dus geen ‘laatste redmiddel’, zoals het wetsvoorstel het nu verwoordt.
2. De zogenaamde gesplitste kortingsregeling – inhoudende dat als er in enig jaar onvoldoende premie beschikbaar is alleen de in dat jaar op te bouwen aanspraken kunnen worden gekort - behoort uitdrukkelijk als een sturingsmiddel te worden aangemerkt.
3. Kortten behoort ook mogelijk te zijn tussen een dekkingsgraad van 105% en 100% en niet alleen als de dekkingsgraad onder 100% ligt.
4. Er hoeft bij het toepassen van bedoelde kortingen niet vooraf instemming van DNB te worden gevraagd. Vanzelfsprekend worden de betrokkenen wel vooraf geïnformeerd.

Reactie SZW

Ad 1. In de Pensioenwet is het uitgangspunt dat het korten van reeds opgebouwde pensioenaanspraken en –rechten een laatste redmiddel is om de dekkingsgraad van een pensioenfonds weer op peil te brengen. Dit uitgangspunt moet bij collectieve dc-regelingen niet anders zijn dan bij “traditionele” db-regelingen, hoewel het korten van pensioenaanspraken en –rechten in geval van collectieve dc-regelingen eerder aan de orde kan zijn.

*U wordt dan ook geadviseerd om aan te geven dat artikel 122 van de Pensioenwet, dat hierover gaat, volgens u **geen** aanpassing behoeft.*

Ad 2. De “gesplitste kortingsregeling” is een beleidsregel van DNB, die als strekking heeft dat als de bijdragen in een bepaald jaar onvoldoende zijn om de toename van de pensioenaanspraken in dat jaar in te kopen, deze aanspraken moeten worden verlaagd met een naar rato van het premietekort verminderd bedrag. De dekkingsgraad van het pensioenfonds speelt hierbij in beginsel geen rol.

U kunt aangeven dat SZW momenteel nog in overleg met DNB is over de vraag of de “gesplitste kortingsregel” na inwerkingtreding van de Pensioenwet gehandhaafd zou moeten worden. Het uitsluitend korten van de op te bouwen pensioenaanspraken in een bepaald jaar heeft immers tot gevolg dat alleen de actieve deelnemers worden getroffen. Het is de vraag of dan nog sprake is van een evenredige benadeling van alle groepen belanghebbenden (actieven, slapers en gepensioneerden) bij de pensioenregeling.

Ad 3. OPF heeft hier een punt in de zin dat op grond van de huidige tekst van de Pensioenwet onduidelijk is wat er in het voorgeschreven kortetermijnherstelplan moet komen te staan op het moment dat de dekkingsgraad beneden de 105% zakt in geval van collectieve dc-regelingen. Op dat moment is het aannemelijk dat de overige sturingsmiddelen (aanpassing beleggingsbeleid en het afzien van indexatie) reeds maximaal zijn ingezet, waardoor in geval van collectieve dc-regelingen alleen het korten van pensioenaanspraken en –rechten nog overblijft. Dat kan op grond van de huidige tekst van de Pensioenwet echter niet, omdat artikel 122 PW voorschrijft dat pas tot het korten van pensioenaanspraken en –rechten overgegaan mag worden wanneer de dekkingsgraad zich langer dan een jaar beneden de 100% bevindt. Het gevolg is dat het kortetermijnherstelplan in geval van een collectieve dc-regeling feitelijk geen maatregelen kan bevatten, omdat de enig mogelijke maatregel nog niet toegepast mag worden. Er ontstaat dan een impasse, zolang de dekkingsgraad zich tussen de 100% en 105% bevindt.

U kunt aangeven dat SZW op dit moment aan het beoordelen is hoe deze impasse het beste kan worden voorkomen in geval van collectieve dc-regelingen. Dit zal naar verwachting tot een aanpassing van de Pensioenwet op dit punt leiden.

Ad 4. Aangezien ook bij collectieve dc-regelingen nog steeds het uitgangspunt geldt dat het korten van pensioenaanspraken en –rechten alleen in het uiterste geval kan plaatsvinden, blijft het voorschrift gehandhaafd dat eerst instemming van DNB noodzakelijk is (conform artikel 122 lid 5 PW). Daarbij moet wel aangetekend worden dat wanneer de mogelijkheid van het korten van pensioenaanspraken en –rechten op een juiste wijze aan de deelnemers in de collectieve dc-regeling is gecommuniceerd, in beginsel toestemming door DNB gegeven zal moeten worden.

U kunt aangeven dat aanpassing van de huidige tekst van de Pensioenwet op dit punt (artikel 122 lid 5) niet noodzakelijk en niet wenselijk is.

Aanpassingen Pensioenwet op initiatief SZW

Naast de door OPF naar voren gebracht punten, is voor SZW van groot belang dat de toegezegde uitkeringsovereenkomst met de door de Pensioenwet voorgeschreven mate van zekerheid nagekomen moet kunnen worden. Om die reden dient bij de start van een

collectieve dc-regeling sprake te zijn van ten minste een kostendeekkende premie, ervan uitgaande dat de dekkingsgraad zich op het vereiste structurele niveau bevindt. Is dat laatste niet het geval dan zal bovenop de kostendeekkende premie een opslag gehanteerd moeten worden om alsnog op dit structurele niveau uit te komen.

U kunt aangeven dat deze financiële vereisten in verband met het ontstaan van collectieve dc-regelingen explicieter in de pensioenwet vastgelegd zullen worden.